

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10P/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412206566
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamila Haverlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2012:6412206566.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, sudkyňou JUDr. Kamilou Haverlovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom zástupcom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. R., pracovisko W. nad U., dieťa rodičov Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad U., Ul. Dr. D. X/X, zastúpeného JUDr. Dušanom Klimom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Žiar nad Hronom, Ul. Sládkovičova 16/61 a E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad U., Ul. U. XXX/X, zastúpená JUDr. Jánom Reptišom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 4, o návrhu otca na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu W. nad U. č. k. XXP XXX/XXXX - 232 zo dňa 29.01.2010 v súvislosti s rozsudkom Krajského súdu T. T. č. k. XXCoP XX/XXXX - XXX zo dňa 06.05.2010 tak, že z v y š u j e vyživovaciu povinnosť matky maloletého dieťaťa E. G., nar. XX.XX.XXXX k maloletému H. G., nar. XX.XX.XXXX na sumu 80 € mesačne, počnúc dňom 21.05.2012, ktoré takto zvýšené výživné sa matka maloletého dieťaťa z a v ä z u j e uhrádzať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého dieťaťa.

II. Zročné výživné za obdobie od 21.05.2012 do 25.07.2012, spolu vo výške 69,6 € je matka maloletého dieťaťa E. G., nar. XX.XX.XXXX p o v i n á uhradiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia, k rukám otca maloletého dieťaťa, pod následkom výkonu rozhodnutia.

III. Súd trovy konania účastníkom konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na tunajší súd dňa 21.05.2012 (č. l. 1 - 3) návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloletému dieťaťu. V návrhu žiadal, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť matky k maloletému dieťaťu zo sumy 50 € mesačne na sumu 150 € mesačne, počnúc dňom 01.05.2012, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého dieťaťa. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že naposledy bolo výživné na maloletého syna upravované rozsudkom Okresného súdu W. nad U. č. k. XXP XXX/XXXX - 232 zo dňa 29.01.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu T. T. č. k. XXCoP XX/XXXX - 257 zo dňa 06.05.2010 na sumu 50 € mesačne. Od posledného rozhodnutia vo veci uplynuli takmer dva roky. Maloletý študuje na druhom stupni základnej školy s prípravou na štúdium na strednej škole. Jeho potreby sa podstatne zmenili. Matka maloletého dieťaťa prispieva na maloletého syna len v rozsahu bežného výživného určeného súdom.

Na súdne pojednávanie konané dňa 25.07.2012 sa dostavili všetci účastníci konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie (oboznámil sa so spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P 73/2012 s pripojenými prílohami a správami, vypočul rodičov maloletého dieťaťa, právnych zástupcov rodičov maloletého dieťaťa, oboznámil sa so stanoviskom kolízneho opatrovníka zástupcu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. R., pracovisko W. nad U.) a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu W. nad U. č. k. XXP XXX/XXXX - 232 zo dňa 29.01.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu T. T. č. k. XXCoP XX/XXXX - 257 zo dňa 06.05.2010 súd naposledy upravoval vyživovaciu povinnosť matky k maloleťmu synovi, kedy jej určil vyživovaciu povinnosť vo výške 50 € mesačne.

V tom čase súd vychádzal zo skutočností, že matka maloletého dieťaťa okrem maloletého syna H. nemala inú vyživovaciu povinnosť. Jej priemerný mesačný zárobok u zamestnávateľa sa pohyboval okolo 373 € mesačne netto. Bola vlastníčkou nehnuteľnosti - garsónky v celosti. Iné nehnuteľnosti a hnutelné veci vyššej hodnoty nevlastnila.

Otec maloletého dieťaťa v tom čase nemal inú vyživovaciu povinnosť ako k maloleťmu synovi H.. V osobnom vlastníctve v celosti mal dvojizbový byt. Jeho priemerný mesačný zárobok u zamestnávateľa bol približne 676 € mesačne netto.

Maloletý H. bol v tom čase žiakom šiesteho ročníka základnej školy.

Otec maloletého dieťaťa Z. G. vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní trval na podanom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloleťmu synovi z dôvodov, ktoré presne špecifikoval v podanom návrhu. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého syna, ktorý ukončil ôsmy ročník základnej školy, študuje na druhom stupni základnej školy s prípravou na stredoškolské štúdium. Jeho potreby sa oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti podstatne zmenili. Náklady na maloletého syna sú kultúra, oblečenie, šport, voľný čas, záujmy vo výške 1760,65 € ročne, zdravotná starostlivosť vo výške 173,08 € ročne, mobilný telefón vo výške 762,30 € ročne, stravné v školskej jedálni vo výške 638 € ročne, vreckové vo výške 1160 € ročne, školské aktivity (výlety, zbierky, knihy a pod.) vo výške 60,04 € ročne. Náklady otca maloletého dieťaťa v spoločnej domácnosti s maloleťm synom tvorí hypotekárny úver vo výške 125 € mesačne, úver v H. stavebnej sporiteľni vo výške 120 € mesačne, inkaso vo výške 39,24 € mesačne, strava a chod spoločnej domácnosti vo výške 150 € až 200 € mesačne. Matka na maloletého syna prispieva len výživným, ktoré má určené súdom. Uviedol, že pokiaľ mu niečo zakúpi, tieto veci zostávajú u nej v jej domácnosti a maloletý syn ich nemôže používať v domácnosti otca. Uviedol, že matka maloletého dieťaťa žije t. č. s druhom. Na strane matky maloletého dieťaťa sa podľa neho zmenili pomery tým, že tvorí spoločnú domácnosť s priateľom, zakúpila si byt. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto trval na podanom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloleťmu synovi H. zo sumy 50 € mesačne na sumu 150 € mesačne, od 01.05.2012.

Právny zástupca otca maloletého dieťaťa JUDr. Dušan Klimo sa vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní plne pripojil k podanému návrhu otca maloletého dieťaťa na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloleťmu dieťaťu, ako aj k dôvodov, ktoré uviedol otec maloletého dieťaťa v podanom návrhu a vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní. Poukázal na skutočnosť, že naposledy bolo výživné na maloleté dieťa upravované v marci 2010 a táto suma vo výške 50 € mesačne už nezodpovedá výške potrieb maloletého dieťaťa. Uviedol, že aj keď je možné, že matka maloletého dieťaťa zakúpi maloleťmu synovi nejaké oblečenie, prípadne iné veci, tieto sa nachádzajú u nej a maloletý syn si ich nesmie priniesť do domácnosti k otcovi. Uviedol, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti je maloletý H. starší, vyspelejší, zvýšili sa nielen náklady na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, ale aj ďalších potrieb, napr. na školské potreby, pomôcky, zdravotnú starostlivosť, hygienické potreby a podobne. Trval na podanom návrhu otca maloletého dieťaťa a žiadal zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky maloletého dieťaťa tak ako je uvedené v podanom návrhu.

Matka maloletého dieťaťa E. G. vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní uviedla, že k podanému návrhu otca maloletého dieťaťa na jej zvýšenie vyživovacej povinnosti sa písomne vyjadrila (č. I. 41 - 44). Trvala na svojom písomnom vyjadrení. Poukázala na skutočnosť, že s maloleťm synom H. sa stretáva veľmi často. Vždy podľa svojich možností a schopností sa mu snaží zabezpečiť nielen stravu, pretože jeho otec nevarí, vlastne teplú stravu mu zabezpečuje matka otca, t.j. stará matka maloletého

dieťaťa z otcovej strany. Takisto sa snaží synovi zakupovať rôzne oblečenie a podobne. Nevedela však uviesť o akú finančnú čiastku naturálneho plnenia sa jedná v určitom časovom období. Uviedla, že počas týchto letných prázdnin bola s maloletým synom na turistickom zázname v oblasti T., kde uhrádzala za ubytovanie a celodennú stravu pre syna finančnú čiastku približne 50 €. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj svoje písomné vyjadrenie k návrhu otca maloletého dieťaťa na jej zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému synovi preto žiadala, aby bol návrh otca maloletého dieťaťa t. č. zamietnutý ako neopodstatnený a neodôvodnený.

Právny zástupca matky maloletého dieťaťa JUDr. Ján Reptiš sa plne pripojil k písomnému vyjadreniu matky maloletého dieťaťa k podanému návrhu otca maloletého dieťaťa na zvýšenie jej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu (č. I. 41 - 44). Poukázal na skutočnosť, že niektoré výdavky maloletého dieťaťa, ktoré uvádzal otec maloletého dieťaťa sú neadekvátne a sú nadhodnotené, vzhľadom na vek, potreby maloletého dieťaťa, ako aj skutočnosť, že naposledy bolo výživné na maloleté dieťa upravované v marci 2010 a nedošlo k takým významným zmenám osobitného zreteľa na strany matky maloletého dieťaťa alebo maloletého dieťaťa, ktoré by odôvodňovali podaný návrh otca maloletého dieťaťa. Navrhol, aby súd návrh otca maloletého dieťaťa v plnom rozsahu zamietol ako neopodstatnený a neodôvodnený. Poukázal na skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa žije sama a známosť, ktorú má je len príležitostnou známosťou. Poukázal aj na skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa od posledného rozhodovania súdu si musela vyriešiť svoju bytovú otázku. V tomto smere sa jej situácia zmenila v tom, že si zobrala úver a kúpila si jednoizbový byt, čím vlastne chcela vytvoriť najmä vhodné bytové podmienky pre maloletého syna H., ktorého chcela zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Zadlžila sa a tento úver spláca vo výške 107 € mesačne. Ďalšie výdavky má na náklady za užívanie bytu vo výške 104 € mesačne, inkasné poplatky vo výške 58,24 € mesačne, internet vo výške 10 € mesačne, mobilný telefón vo výške 22 € mesačne, poisťka maloletému synovi H. vo výške 17,50 € mesačne, splátka za zakúpenie práčky vo výške 20,38 € mesačne, splátka za znalecký posudok vo výške 10 € mesačne, cestovné MHD vo výške 16 € mesačne, strava vo výške 150 - 200 € mesačne. Priateľ, ktorého má nikdy nebol a ani nie je členom spoločnej domácnosti a nepodieľa sa ani na krytí jej nákladov. Všetky náklady hradí výlučne sama z vlastných finančných prostriedkov. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto žiadal, aby súd podaný návrh otca maloletého dieťaťa na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky maloletého dieťaťa t. č. zamietol ako neopodstatnený a neodôvodnený.

Kolízny opatrovník zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny T. R., pracovisko W. nad U. vzhľadom na vek, potreby maloletého dieťaťa, ako aj skutočnosť, že naposledy bolo výživné na maloleté dieťa upravované v marci 2010 a výpovede účastníkov konania navrhla primerane zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky maloletého dieťaťa k maloletému synovi, počnúc dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 1

Podľa § 62 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Súd potom zhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti prešli takmer dva roky. Je nepochybné, že za dané obdobie je maloletý H. starší, vyspelejší, zvýšili sa náklady nielen na zabezpečenie jeho základných životných potrieb ako je strava, oblečenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, ale aj náklady na zabezpečenie školských potrieb, pomôcok, úhrady poplatkov v škole, mimoškolskej, športovej a kultúrnej činnosti. Maloletý H. bol pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti žiakom šiesteho ročníka základnej školy. V školskom roku 2011/2012 ukončil ôsmy ročník základnej školy a v školskom roku 2012/2013 nastúpi do deviateho ročníka základnej školy. Ani u jedného z rodičov nedošlo k zmene vyživovacích povinností. Vyživovaciu povinnosť majú len k maloletému synovi H.. Otec maloletého dieťaťa zabezpečuje celodennú výchovu a starostlivosť o maloletého syna H.. Naďalej je vlastníkom dvojizbového bytu, kde žije s maloletým synom. U zamestnávateľa J. H., a. s. W. nad U. bol jeho priemerný mesačný zárobok za obdobie jún 2011 až máj 2012 vo výške 768,65 € netto.

Matka maloletého dieťaťa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletému synovi si riešila bytovú otázku tým, že si zakúpila jednoizbový byt. Nebolo preukázané, že by žila s niekým v spoločnej domácnosti. Bežné výživné na maloletého syna si uhrádza pravidelne. S maloletým synom sa často stretáva. Prispieva mu najmä naturálne na zakúpenie oblečenia, stravy. Nevedela však uviesť aká je hodnota naturálneho plnenia. T. č. je zamestnaná v spoločnosti Q./J. W., s. r. o. W. nad U.. Jej priemerný mesačný zárobok za obdobie jún 2011 až máj 2012 bol vo výške 570,33 € mesačne.

Súd potom vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj z dokazovania, ktoré previedol a zo skutočnosti, že pri rozhodovaní o výživnom posúdil komplexne pomery účastníkov konania, zohľadnil zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa, ku ktorým bezpochyby došlo už samotným pribúdajúcim vekom dieťaťa. Zohľadnil tiež príjmy každého z rodičov, nevynímajúc ich majetkové pomery, kde takisto u obidvoch rodičov došlo k zvýšeniu ich mesačného príjmu od zamestnávateľov. U povinnej osoby sú rozhodujúce objektívne reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Povinnosť obidvoch rodičov starať sa o výživu dieťaťa je odrazom zásady, podľa ktorej sa na zabezpečení osobných potrieb a výživy maloletého dieťaťa podieľajú obidvaja rodičia podľa svojich objektívnych možností a schopností a celkovej finančnej a sociálnej situácie. Zákonná úprava vychádza z predpokladu, že osobná starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú poskytuje jeden z rodičov predstavuje materiálnu hodnotu porovnateľnú s finančným príspevkom, ktorý poskytuje druhý rodič vo forme výživného. Náročnosť osobnej starostlivosti o maloleté dieťa je samozrejme determinovaná vekom a potrebami maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti je súd toho názoru, že výdavky, ktoré uvádzal otec maloletého dieťaťa sú neprímerané. Pri určovaní výšky výživného podľa citovaných ustanovení je potrebné predovšetkým brať ohľad na potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa. Ich miera je rôzna podľa okolností prípadu. Odstupňovaná je nielen vekom dieťaťa, školským zaradením, jeho fyzickou a duševnou vyspelosťou, zdravotným stavom, ale treba brať do úvahy aj jeho kultúrne, športové záujmy a podobne. Toto však nie sú jediné relevantné kritéria, ktoré sa pri určovaní výšky výživného zohľadňujú, pretože potreby dieťaťa sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni rodičov. U povinnej osoby sú preto rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Súd berie do úvahy výdavky na strane obidvoch rodičov maloletého dieťaťa. Povinnosťou obidvoch rodičov je rovnako sa starať o výživu dieťaťa, čo neznamena len mechanickú rovnosť, ale to, že úhradu potrieb na výživu dieťaťa poskytujú obidvaja rodičia podľa svojich objektívnych schopností a pomeru svojich finančných a materiálnych možností. Súd mal preukázané, že matka sa s maloletým dieťaťom veľmi často stretáva. Okrem bežného výživného prispieva maloletému synovi stravou, oblečením, t.j. naturálnym plnením podľa svojich možností a

schopností. Berúc do úvahy všetky uvedené skutočnosti mal súd potom za to, že zvýšenie vyživovacej povinnosti ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto súdneho rozhodnutia je primerané.

Súd určil dobu zvýšenia vyživovacej povinnosti matky maloletého dieťaťa počnúc dňom podania návrhu otca maloletého dieťaťa na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky k maloletému dieťaťu na tunajší súd, t.j. dňom 21.05.2012. Matke maloletého dieťaťa potom ručil aj ročné výživné za obdobie od 21.05.2012 do vyhlásenia súdneho rozhodnutia, t.j. do 25.07.2012, spolu vo výške 69,60 € (mesiac jún a júl 2012 = 60 € + mesiac máj 2012 = 10 dní x 0,96 € = 9,6 €), kde vzhľadom na výšku ročného výživného určil splatnosť do 60 dní odo dňa právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v konaní, ktoré je možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu/rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach. Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa ho po vyhlásení rozhodnutia vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.